

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๖

ราคาประจำขั้น

เรื่องราวต่าง ๆ (ทางวิทยุ) ส่วนมากก็เป็นเรื่องของโลกของสงสารที่อยู่ร่วมกัน เพื่อจะได้ทราบเรื่องราวต่าง ๆ โดยทั่วถึงกัน ส่วนมากมักเป็นเรื่องของทางบ้านเมืองเขา เรียกว่าชาวโลกกว้างนั้นเถอะนะ ไม่ค่อยมีเรื่องของชาวธรรมเข้าไปเกี่ยวข้อง เมื่อมีธรรมเข้าไปเกี่ยวข้องก็เป็นเรื่องราวของชาวธรรมขึ้นแทรกเข้าไปในจิตใจ จิตใจก็จะเบิกกว้างออก ทั้งทางด้านวัตถุความเป็นอยู่ทั่ว ๆ ไปที่เห็นกันอย่างชัดเจน ทั้งด้านธรรมะคือความรู้สึกของจิตใจที่ได้รับธรรมแล้ว มีความเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีเสมอนี้ เรียกว่าได้ทั้งสองทาง วิทยุออกได้ทั้งสองทาง เป็นประโยชน์ทางด้านวัตถุด้วย เป็นประโยชน์ทางด้านจิตใจด้วย สำหรับเราเห็นด้วยมาตลอดอยู่แล้ว

จิตใจของเรานี้จะเรียกว่าอะไร ถ้าว่าผ้าขาวหรือ ที่มันคอยซับคอยซึม เขาเรียกอะไร (กระดาษซับคะ) เป็นกระดาษซับ อย่างนี้ละจิตใจของเราเหมือนกระดาษซับ อะไรเข้ามา ซึมซาบ ๆ ส่วนมากต่อมากมีตั้งแต่เรื่องของกิเลสเข้าซึมซาบ เพราะอยู่ในก็เป็นกิเลสอยู่แล้ว แล้วก็ซึมซาบทั้งภายนอกเข้ามา เพิ่มแต่กำลังแห่งความเสียหายขึ้นภายในตัวเองจากกิเลส ซึ่งมันตัวทำสัตว์โลกให้เสียหายอยู่แล้ว ที่ไหน ๆ ก็เลยเป็นเรื่องที่จะซึมจะซาบแต่เรื่องเดียวกัน เรื่องอรรถเรื่องธรรมที่จะได้ซึมซาบเข้าสู่จิตใจนี้ ว่ามีน้อย มันยังน้อยเข้าไปกว่านั้นอีกนะ ถ้าว่ามีน้อยมากกว่านั้น ทั่วโลกนี้มีน้อยมากก็ยังไม่จุใจนะ คือแทบจะไม่มีเลยธรรมโลกถึงแทบจะไม่มีเลยเรื่องความสุขในหัวใจของโลกที่ไม่มีธรรม มีแต่กิเลสล้วน ๆ อยู่ในจิตใจ จึงแสดงพิษภัยภายในตัวเองตลอดเวลา

ที่นี้คนเราเป็นสัตว์หมูสัตว์พวก เมื่อมีอยู่ในคนหนึ่งมันก็ระบายนต่อกัน กระจายออกไป ระบายนด้วยคำพูดก็มี กระจายออกไปด้วยกิริยามารยาทแห่งความเสียหายก็มี เลยมีแต่เรื่องอย่างนี้ไปเสียทั่วโลกทั้งสงสาร ออกจากเรื่องของกิเลสตัวมีดมีดปิดทวารเสียหมดไม่เห็นเหตุเห็นผล มันปิดไว้เต็มโลกเต็มสงสาร เพราะฉะนั้นโลกจึงหาความสงบร่มเย็นไม่ได้ ไปที่ไหนมีแต่เรื่องความทุกข์ ทุกข์มันมีสาเหตุนี้ ไม่มีใครดูสาเหตุของทุกข์ละซี มีแต่วิ่งตามทุกข์ที่หลอกลวงไป ด้วยความอยากความทะเยอทะยาน ความมักใหญ่ใฝ่สูง ความลืมนื้อลืมตัว ตื่นตัวเอง ลืมตัวเอง หลงตัวเอง ที่นี้เลยเป็นบ้าอำนาจไปก็มี ถ้ามีอำนาจเข้ามาแฝงว่าเป็นใหญ่เป็นโตขึ้นมาแล้วทำลายโลกไปได้อย่างกว้างขวาง

นี่ละเรื่องกิเลสเมื่อมีในใจ มันทำลายโลกให้หาความสงบร่มเย็นไม่ได้อย่างกว้างขวางมาก ทีนี้ตรงกันข้ามเอาธรรมแทรกเข้าไปซี ส่งเสริมโลกให้มีความสงบร่มเย็นทั่วหน้ากันได้อย่างกว้างขวางเหมือนกัน แต่โลกไม่มีใครนำไปใช้เพราะไม่ทันกลุบายของกิเลส กิเลสมันออกหน้าๆ ใครจะฉลาดขนาดไหนก็เถอะ เป็นกลุบายของกิเลสพาให้ฉลาดเพื่อทำลายตัวเองและส่วนรวมทั้งนั้นๆ ผิดกันกับธรรม ธรรมจึงมีน้อยมากทีเดียวที่จะแทรกอยู่ในจิตใจของแต่ละคนๆ อ่ะว่าแต่ที่อื่นที่ใดเลย แม้ชาวพุทธเราก็เหมือนหนึ่งว่าไม่มีศาสนาอยู่ในตัว นำธรรมเข้ามาระดับตัวเองไม่ได้ หรือหักห้ามตัวเอง ดัดแปลงตัวเองไม่ได้ ก็มีแต่เรื่องความรุนแรงของกิเลสผลัดดันออกไปๆ ความทุกข์จึงมีได้ทุกแห่งทุกหน ตำบลหมู่บ้าน ไม่ว่าศาสนาใด ศาสนาเช่นศาสนาพุทธก็เป็นพุทธรัฐยิ่งเห็นจริงแต่พระพุทธรูปเจ้า ของพวกเรานี้เป็นศาสนาหลงมกมาย หลับตาไปตามพระพุทธรูปเจ้า จูงไปก็ไม่ยอมไป จูงไปตามช่องทางมันแหวกออกไปชนต้นไม้จนได้ ทั้งๆ ที่จูงไปนั้น จูงไปนี่มันจะแหวกไปชนต้นไม้ต้นไม้เสาจันได้นั้นแหละ นี่อำนาจของกิเลสมันแทรกมันแซง จึงลำบากมาก

นี่เราพูดเสมอให้พี่น้องทั้งหลายฟังด้วยความหวังใย เราไม่ได้พูดด้วยความหวังเราเลย ฟังแต่ว่าเราไม่ได้พูดด้วยความหวังเราเลย เลยก็เรียกว่าไม่มีเลย สำหรับเราเองเราไม่มีเรอบอกจริงๆ ที่สอนโลกนี้เราสอนด้วยความแนใจตายใจในธรรมทั้งหลาย ที่บรรจุอยู่ในหัวใจนี้ออกมา แต่ก่อนกิเลสเต็มหัวใจ มันพาเราไปขโมยอ้อยป่าฝ้ายเห็นไหม มันเอาตั้งแต่เด็กๆ นั้นเห็นไหม มันลากคอเราเข้าไปในสวนอ้อยเขา ไปที่แรกก็มูบมิบๆ พอไปเห็นอ้อยลำใหญ่ลำนั้น อ้อย ลำนี้ใหญ่ๆ เสียงลั่นไปเลยเสียงเด็ก เลยลืมนึกไปว่ามาขโมยเขา เสียงลั่นเลย นั้นละกิเลสมันดึงไปตั้งแต่นั้นแล้ว เราไม่ลืมนะ ขบขันนะ มันดึง มันอยากมันหิว เดินผ่านไปมาวันไหนก็เห็นอยู่ทุกวันๆ สุดท้ายก็ชวนพี่เข้าไป อย่างนี้ละกิเลสมันแทรกอยู่ มันพาเป็นอย่างนั้นละ

นอกจากนี้โตขึ้นไป ถ้าไม่ได้รับการอบรมทางธรรม ไม่รู้เรื่องรู้ราวผิดถูกชั่วดีก็ยิ่งไปใหญ่ ทีนี้เวลาไปใหญ่รู้แล้วมันก็ไม่ยอมทำตามทางอรรถทางธรรมนะ มันทำถูกลู่ถูกลงไปกับกิเลสมันแหละ จึงลำบากมากนะ เรื่องธรรมนี่ละเอียด แต่ขึ้นไม่ได้ มีแต่กิเลสปกคลุมหุ้มห่อตลอด แสดงตัวออกมาไม่ได้ แม้ตั้งแต่เราไปภาวนายังได้น้ำตาร่วงกับมันฟังซินะ เราลืมนะเมื่อไร เราไม่ลืมนะ มันฝงลึกลับมากนะ คือมันรุนแรงขนาดที่ว่าสู้ทำไหนก็สู้ไม่ได้เลย เสือมันลวดลายอาวุธมันเต็มตัว ไอ้เรามีแต่กำปั้นสู้เสือ ธรรมเราไม่มี สติธรรมสู้มันไม่ได้ อะไรสู้มันไม่ได้ มันตีเอาเทียว เคียดแค้นจนถึงขนาดน้ำตาร่วง ถึงออกกูกอกมึง เลยไม่ลืมนะ ฝง

ลึก นี่ละพลังของกิเลสอยู่ในหัวใจดวงนี้ เวลามันเป็นมันเป็นอย่างนั้น ฟังเอานะพี่น้องทั้งหลาย

ทั้งๆ ที่เราตั้งหน้าตั้งตาขึ้นไปจะฆ่ากิเลสนั้นแหละ ถูกกิเลสฆ่าเอาเสียหางลงๆ ตลอด นั่นเห็นไหมเวลามันหนาแน่น มันเอาซึ่งๆ หน้าเลย ให้หางซึ่งๆ หน้า เหมือนนักมวยแชมเปียนกับนักมวยเล็ยงควายนั่นแหละ นักมวยเล็ยงควายนักมวยวัดขึ้นไปแชมเปียนใส่หมัดเดียว เข้าไปยังไม่ได้ถึงตัวเขาเลย เขาต่อยมมาแล้วหางแล้วๆ นี่ลวดลายของกิเลสเหมือนแชมเปียนในหัวใจของสัตว์โลก ลวดลายของเราเหมือนกับหนูตัวหนึ่ง เวลามันรุนแรงๆ อย่างนั้น มันประจักษ์ในหัวใจ นำมาพูดกับพี่น้อง เอาออกมาจากเวทีที่เราเคยผ่านกันมาแล้วนี่นะมาพูดให้ฟัง จึงแน่ใจว่าไม่ผิด การสอนโลกเราสอนด้วยความแนใจทุกด้านทุกทางในธรรมทุกชั้น ตั้งแต่ชั้นพื้นๆ ฟาดถึงวิมุตติเราก็ได้พูดแล้วให้ฟัง อยู่ในหัวใจนี้หมด

เวลามันมีตหนาสาโหดก็เล่าให้ฟัง เวลารู้ตัวแล้วไปสู้กับมันก็ยังสู้มันไม่ได้ หางลงมาๆ เห็นไหมกิเลสมันเอาซึ่งๆ หน้าอย่างนี้ เวลามันมีกำลังมากมันต่อยมเราซึ่งๆ หน้า แต่สำคัญที่ความมูมานะ ความเอาจริงเอาจังที่จะต่อสู้กับมันนี้ มันก็อยู่ในเงื้อมมือเราได้เหมือนกัน ที่นี้กลับมาพลิกใหม่ แก้ไขใหม่ ขึ้นต่อยกันใหม่ๆ หลายครั้งหลายหนเราก็เห็นความเปลอของมันบ้าง ใส่เข้าไปได้ ต่อไปก็ค่อยได้กำลังขึ้นไปๆ ตัวที่มีตมิดปิดตาก็ค่อยจางไปๆ ธรรมมีความสว่างไสวขึ้นภายในใจด้วยการอบรมใจ สำหรับเราที่ปฏิบัติอยู่ในป่าในเขา ก็คือด้วยการภาวนานั้นแหละ สติจับเข้าไป ปัญญาจับเข้าไป ความอดความทน ความพากความเพียรหนุนเข้าไป ตั้งหลายครั้งหลายหน หาวิธีการต่างๆ มาช่วย เพื่อการทำงานของเรากับกิเลสได้คล่องตัวขึ้นๆ เพราะฉะนั้นจึงมีหลายวิธีการ ดังพระกรรมฐานท่านอบรมอยู่เวลานี้ละ

อยู่ในป่าก็เป็นวิธีการอันหนึ่ง สถานที่เหมาะสมอย่างหนึ่ง อยู่ต้นไม้ภูเขา อยู่ในถ้ำเงื้อมผา อยู่ที่อัฟโลกาส มีแต่อุบายวิธีการต่างๆ ที่จะอยู่ด้วยความเหมาะสมและต่อสู้กับกิเลสด้วยความพากความเพียรได้สะดวก นั้น จากนั้นก็มีอดนอน มีผ่อนอาหาร เน้นฟังซีไปอยู่ในป่าช้า เหล่านี้รู้ดงค์ ๑๓ ข้อท่านบอกไว้หมด นี่คือนอกอุบายหาวิธีที่เหมาะสมต่อสู้กับกิเลสทั้งนั้นแหละ แล้วแต่ใครจะถูกกับจริตนิสัยตัวเองในสถานที่ หรืออุบายต่างๆ ที่พระพุทธเจ้าทรงสอนไว้เป็นกลางๆ แล้วแต่ใครจะหยิบเอาเครื่องมือใดที่จะมาฆ่ากิเลสที่เหมาะสมกับตน แล้วเอามา

อดนอนนี้ท่านบอกไว้ชัดเจนในรูดงค์ ๑๓ แต่ผ่อนอาหาร อดอาหาร นี้ในรูดงค์ ๑๓ ไม่มี แต่ไปมีอยู่ในบุพพสิกขา แนะเราก้ไปเห็น ที่ไม่มีในรูดงค์ อันนั้นก็ธรรมใช้ไหมละ มีในนี้ไม่มีในนี้ก็ธรรมเหมือนกัน เอามาแก้ได้เหมือนกัน มีอยู่ในคัมภีร์ไม่มีในคัมภีร์ก็คือกิเลสเช่นเดียวกัน เราไม่ระบุงถึงมันมันก็เป็นกิเลสเต็มตัว ระบุงถึงมันมันก็เป็นกิเลสเต็มตัว ธรรมก็เหมือนกัน ที่เรารู้เราเห็น เราได้ยินได้ฟังก็เป็นธรรม ที่เราไม่เคยรู้เคยเห็นก็เป็นธรรม นี้ก็เหมือนกัน เช่นอย่างรูดงค์ ๑๓ ท่านบัญญัติไว้ นอกจากรูดงค์ ๑๓ ก็เป็นธรรมที่เราจะนำมาใช้

เช่นอย่างที่เราพูดถึงเรื่องผ่อนอาหาร อดอาหาร ในรูดงค์ ๑๓ ไม่มี แต่มีในบุพพสิกขา คือลอกออกมาเป็นหนังสือเล่มหนึ่ง ชื่อว่า บุพพสิกขา เข้าใจใหม่ ออกมาจากคัมภีร์มาอยู่ในหนังสือเล่มนี้ เวลาอ่านเข้าไปก็ไปเจอเอาที่นั่น พระสงฆ์ท่านเข้ามาเฝ้าพระพุทธเจ้า ท่านบอกว่าท่านฉันแต่น้อยๆ ถ้าฉันมากภาวณาไม่ดี ทุกสิ่งทุกอย่างไม่ดีในการภาวณาเพื่อแก้กิเลสไม่ดี ถ้าผ่อนอาหารแล้วรู้สึกว่ดี คล่องตัว สติปัญญาค่อยดีขึ้น ความเพียรก็หนุนไปได้สะดวก ท่านก็บอกว่า ผ่อนเถิด ตถาคตเองที่เป็นพระพุทธเจ้าแล้วเวลานี้เราก้ยังผ่อน พอดีกับธาตุกับชั้นร่ของเรา นั้น แต่ท่านไม่ได้บอกว่าท่านผ่อนเพื่อฆ่ากิเลส แต่ผ่อนหนักผ่อนเบาให้พอดีกับธาตุกับชั้นร่ของท่าน นี้ผ่อนเพื่อฆ่ากิเลสนี้เข้าผ่อนเถิด

พูดถึงเรื่องอดอาหาร ถ้าอดอาหารท่านแยกเป็นสองนัยเอาไว้ว่า อดอาหารถ้าอดเพื่อโอ้เพื่ออวดโลกสงสารแล้วห้ามอด ถ้าอดท่านปรับอาบัติ ปรับโทษทุกความเคลื่อนไหว เพราะไม่ใช่ธรรม อดเพื่อโอ้เพื่ออวดเป็นเรื่องของกิเลส จึงห้ามไม่ให้อด ในคัมภีร์มีอย่างนี้ ฟังเอาซิท่านทั้งหลาย ถ้าอดเพื่อเป็นการส่งเสริมกิเลส คือด้วยความโอ้อวด ยกตนโพนตัวว่าดีบว่าดี เขาไม่อดเราอดได้ อวดเขาอย่างนี้อ่อด ห้ามอด อดแล้วปรับโทษ ถ้าอดเพื่ออรรถเพื่อธรรมเพื่อความ پاکความเพียรชำระกิเลสแล้วอดเถิด เราตถาคตอนุญาตนั้นฟังซินะ ท่านบอกไว้สองแง่

เพราะฉะนั้นธรรมทั้งหลายที่จะมีในคัมภีร์ไม่มีในคัมภีร์ก็ตาม เป็นธรรมได้ เป็นกิเลสได้ด้วยกันนั้นแหละ จะเห็นได้ชัดคือภาคปฏิบัตินะ ภาคปฏิบัติเราจะไปคอยดูในคัมภีร์ไม่ทัน ต้องดูในหัวใจเรา กิเลสอยู่เต็มหัวใจ ธรรมะก็มีอยู่ในหัวใจ มากขึ้นก็เรียกว่าเต็มหัวใจด้วยกัน ไม่ได้ไปคำนึงคำนวนกับคัมภีร์โบราณที่ไหน เวลาพ่ดกันบนเวทีกับกิเลสแล้ว จะดูตั้งแต่เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ระหว่างลวดลายของกิเลสต่อยกับธรรม ระหว่างธรรมต่อยกับกิเลสคือสติปัญญาพ่ดกับกิเลสนี้ อยู่บนหัวใจๆ ไม่ได้ไปคำนึง ไม่ได้ไปเที่ยวดูใน

คัมภีร์ไบลานนะ ดูแต่เหตุการณ์ซึ่งมันมาแสดงซึ่งๆ หน้า กิเลสประเภทไหน ธรรมะประเภทนั้นออกรับกันๆ อยู่ภายใน

อ้าว ฟังให้ตื่นะ ท่านทั้งหลาย หลวงตาบัวตายแล้วดูว่าไม่ค่อยมีใครมาพูดอย่างนี้ะ นี่พูดฟังให้ดี เราไม่ได้พูดเพื่อความโอ้อวด เอาความจริงมาพูดให้ท่านทั้งหลายฟังว่า กิเลสก็ดี ธรรมก็ดี ไม่ได้มีในคัมภีร์อย่างเดียว มีอยู่รอบโลกธาตุเต็มไปหมด มากยิ่งกว่าหลายร้อยเท่า หลายพันเท่าเป็นไหนๆ ว่างั้นเถอะ มีอะไรเป็นเครื่องเป็นพยานกัน นักปฏิบัติภาวนา ภาคปฏิบัติ ภาคภาวนา คือภาคชั้นเวทีย์ ข้าศึกศัตรูของคู่ต่อสู้มันจะออกเต็มตัวของมันมาหาเราที่เป็นคู่ต่อสู้กัน เข้าใจไหม เช่นนักมวยนี่เรารู้ได้เมื่อไรว่าเขาเรียนจากครูไหนบ้างต่อครูไหนบ้าง เวลามันมีลวดลายอะไรมันก็ออกมาหมดให้เห็นชัดๆ อันนี้ก็เหมือนกันกิเลส เวลามันมีลวดลายอะไรมันก็ออกมาใช้ ธรรมะเรามีลวดลายอะไรออกรับกันๆ แก่กันไปโดยลำดับ โดยไม่ต้องคำนึงถึงคัมภีร์ไบลานที่ไหนละ

ตั้งพระพุทธรูปเจ้าและสาวกท่านปฏิบัติมา ท่านไม่ได้ไปหาคำนี้ในคัมภีร์ไบลานที่ไหน ท่านดูในหลักธรรมชาติ ตามที่พระพุทธเจ้าสอนโดยหลักธรรมชาติ เพราะธรรมและกิเลสเป็นหลักธรรมชาติ ท่านนำหลักธรรมชาติมาสอน ที่นี้มันก็รู้ในหัวใจ เพราะกิเลสกับธรรมอยู่ที่ใจ ไม่อยู่ที่อื่นที่ใดเลย เวลาแก่กันเข้า กิเลสเบาบางไปๆ ธรรมมีกำลังมากขึ้น หนามากขึ้น ตีกิเลสลงๆ จิตใจที่มีดต้อก็ค่อยสว่างไสวออกมา สว่างไสวออกมาอย่างน้อยเพียงไร เห็นอย่างน้อย เห็นทั้งอรรถทั้งธรรม เห็นทั้งกิเลสไปด้วยกัน เห็นทั้งธรรมเป็นสิ่งอัศจรรย์ เป็นที่น่าปลื้มใจ เห็นกิเลสเห็นด้วยการฆ่ามันและกำลังฆ่ามัน และด้วยการต่อสู้กัน อยู่ทีใจๆ นี่นะ

เพราะฉะนั้นคำว่าธุดงค์วัตร มีในคัมภีร์ก็ตาม เฉพาะอย่างยิ่งมีในธุดงค์ ๑๓ ข้อ ก็ตาม ไม่มีก็ตาม อุบายวิธีการที่จะแก้กิเลส เรียกว่าธรรมได้ทั้งนั้น สิ่งใดที่เป็นกิเลส ไม่มีในคัมภีร์ก็ตาม มีในคัมภีร์ก็ตาม เป็นกิเลส เป็นภัยต่อสัตว์โลกได้ทั้งนั้น เพราะฉะนั้นจึงให้หามาโดยหลักธรรมชาติ เฉพาะอย่างยิ่งภาคปฏิบัติเห็นได้ชัดมากที่สุดทีเดียว ไม่ได้ไปดูคัมภีร์ไหนแหละ มีอยู่ในใจนี้ทั้งหมดแล้ว ที่นี้เวลาปฏิบัติไปๆ ผู้ถูกในการผ่อนอาหารหรืออดอาหาร ได้ผลประจักษ์ในใจท่าน ท่านชอบจะยึดอันนี้เป็นหลักเป็นพื้นฐานไว้เสมอ อดบ้างอิมบ้างไปเรื่อยๆ อดบ้างอิมบ้างไปเรื่อยๆ เพื่อความเพียรได้สะดวกๆ ให้พากันจำเอา

การอดการผ่อนอาหารหรือวิธีการต่างๆ อยู่ในป่าในเขา ไม่ใช่เป็นการฆ่ากิเลสนะ เป็นอุบายวิธีการที่จะช่วยฆ่ากิเลสหรือบำเพ็ญธรรมได้อย่างสะดวกสบายต่างหาก ให้พากัน

จำเอาไว้ เหล่านี้เป็นอุบายวิธีการหนุ่ หนุ่ได้ทั้งทางธรรม หนุ่ได้ทั้งทางกิเลส ใครหนุ่ทางผิดก็ไปทางผิด หนุ่ทางธรรมก็เป็นธรรมไป ให้พากันจำเอา

เวลามันหนามันหนาจริง ๆ นะ กิเลสอยู่กับหัวใจสัตว์นี้ ดูหัวใจเราเอง สู้มันไม่ได้ล้ม ทั้งหลาย ๆ ดังที่ว่านี่ นั่นเห็นใหม่ละใครจะอยากล้ม สู้มันไม่ได้มันก็ต้องล้มโดยดีแหละ เพราะหมัดกิเลสมันหนัก เอาถึงขนาดล้มได้เลย ๆ ให้พยายามพากันทำนะ พุทธศาสนาเป็นศาสนาที่เลิศเลอสุดยอดแล้ว รื้อขนสัตว์โลกออกให้พ้นจากทุกข์ไปด้วยศาสนธรรมของพระพุทธเจ้า เฉพาะอย่างยิ่งลงในจิตตภาวนา พุทธศาสนาลงในจิตตภาวนา การให้ทาน การรักษาศีล เป็นกึ่งก้านสาขาของจิตตภาวนา ใครมีจิตตภาวนาหนักแน่นเข้าไป ยิ่งเป็นการหนุ่กึ่งก้านสาขาให้สดชื่นออกไปเรื่อย ๆ การให้ทานก็ให้ด้วยความเต็มอกเต็มใจ ให้ความความพิจารณา การรักษาศีลก็พอใจรักษา เพราะเชื่อธรรมของพระพุทธเจ้าจากการภาวนา ซึ่งมีจิตแน่นนอนอยู่ภายในนั้น เป็นเครื่องกระจายออกไปให้ทุกสิ่งทุกอย่าง แน่นนอนไปตาม หลักของการภาวนาจึงเป็นของสำคัญมาก

พระพุทธเจ้าตรัสรู้ด้วยการภาวนา พระสาวกทั้งหลายตรัสรู้ด้วยการภาวนา มาสอนพวกเราจึงถือรากฐานสำคัญ คือการภาวนาเป็นพื้นฐานแห่งการบำเพ็ญความดีทั้งหลาย จำเอาไว้ นะ ที่นี้เวลาภาวนาเข้าไปนี้ การภาวนาคือตั้งสติ จำให้ตีสัจธรรมนี้ เราจะบริกรรมภาวนา บทใดก็ได้แต่เราชอบตามจริตนิสัยของเรา พุทโธ ธัมโม สังโฆ หรือเกสา โลมา นขา ทันตา ตโจ หรือว่าตาย ๆ ๆ ก็เป็นธรรมแล้วนั้น มรณัสสติ ระลึกถึงความตาย ก็เรียกว่าเป็นการภาวนา นี่เป็นธรรมแล้ว ให้อยู่กับคำบริกรรมนั้น เช่น มรณัสสติ ก็ให้รู้อยู่นั้น อย่าไปหวังผลประโยชน์อะไรนอกจากคำบริกรรมที่เราภาวนาอยู่ในปัจจุบัน ตั้งจิตให้เป็นหลักปัจจุบันไว้เสมอ สติติดแน่นอยู่กับนั้น เรื่องผลไม่ต้องบอก จะค่อยแตกกิ่งแตกก้านออกไปจากหลักปัจจุบันที่เราตั้งสติไว้ด้วยดีกับคำบริกรรมนั้นแหละ ที่นี้จิตจะค่อยสงบตัวเข้ามา

คือคำบริกรรมนี้ตีความผลกัตันของจิตที่อยากคิดออกไปข้างนอก ๆ มันเป็นเหมือนน้ำพุ เห็นใหม่น้ำพุ มันพุ่ง ๆ ๆ เรื่อย ที่นี้เราเอาพุทโธหรือคำบริกรรมคำใดก็ตามปิดไว้ตรงนั้น มันพุ่งแรงเราก็ปิดให้แน่น สติตั้งให้ดี วิธีการที่จะตั้งสติได้ดีคือทำอะไรบ้าง แนะนำว่าท่านอดนอน ท่านผ่อนอาหาร เวลาผ่อนอาหารจิตใจนี้พูดอย่างเปิดเผย กิเลสในโลกอันนี้ไม่มีกิเลสตัวใดที่จะหนาแน่นมันคงและออกสนามได้อย่างเปิดเผยยิ่งกว่ากามราคะ กิเลสตัวกามกิเลส ตัวนี้ผาดโผนโจนทะยานมากในหัวใจของสัตว์ ทั้งหญิงทั้งชาย ทั้งสัตว์ตัวผู้ตัวเมียทั่วแดนโลกธาตุ ไม่มีอะไรเกินกามกิเลส ตัวนี้รุนแรงมากที่สุด จะเห็นได้ชัดในเวลาเข้าภาวนาขึ้นเวทีต่อกรกัน อยู่เฉย ๆ ไม่รู้ นะ

เวลาขึ้นต่อกรกัน ตัวนี้จะออกยิบเย็บๆ ตลอดเวลา นี้เราก็มองไม่ลืม พูตให้ฟังชัดๆ ให้เป็นคติแก่ท่านทั้งหลาย เราไม่ได้พูตเพื่อเสริมกิเลส เราพูตเพื่อได้คติอันดีงามแล้วไปแก้กิเลสตัวมันรุนแรง อย่างน้อยจะได้สงบตัวลงไป พอมันสงบพอฆ่าได้ให้ฆ่ามัน ด้วยวิธีการอันถูกต้อง นี้ที่ได้ทำไป การฝึกกรรมานจิตตภาวนานี้ เรื่องกามราคะเป็นรุนแรงมากที่สุด ในกิเลสทั้งหลาย ความโลภ ความโกรธ ราคะตัณหา เป็นตัวหนักมาก อวิชชาอยู่พื้นๆ ไม่ได้มาแสดงฤทธิ์เดชอะไรแหละ ตัวกามราคะนี้เป็นตัวแสดงฤทธิ์เดช

เช่นอย่างเราเป็นคนหนุ่มคนน้อยอย่างนี้นะ เรื่องธาตุขันธ์ของเรามันมีกำลังมาก มีกำลังมากมันก็เป็นเครื่องมืออันเหมาะสมได้กับกิเลสตัวมันต้องการคือราคะตัณหา นี้เครื่องมือของกิเลส ได้แก่ร่างกายที่มีกำลังมาก ถ้าร่างกายมีกำลังมาก ฉันทมาก ๆ กินมาก ๆ แล้วก็นอนมาก ชี้เกียจมาก ราคะตัณหาขึ้นมาก กวนเจ้าของตลอดเวลาในใจ ฟังให้ดี นี่ละเวลามันกวน จนกระทั่งงบบางที เหนอ ตั้งแต่ก่อนกูเรียนหนังสืออยู่ก็เรียน เห็นหญิงเห็นชายที่ไหน ก็เป็นธรรมดาของคนมีกิเลส สวยก็ว่าสวย น่ารักก็ว่าน่ารัก บางทีก็รัก นี่มันเป็นตามนิสัยของมัน มันก็รัก ไม่ว่าหญิงว่าชายเป็นด้วยกัน พูตคนหนึ่งแล้วกระเทือนไปหมด เป็นคติเครื่องเตือนใจได้ทั้งนั้น

แต่เวลาเราเรียนหนังสือยังไม่ได้อ่านใจกับภาวนาอย่างแท้จริงนั้น กิเลสมันก็มี เห็นหญิงน่ารักก็รัก เห็นน่าชอกก็ชอก บางทีรักเขาก็มี แต่รักประเดี๋ยวประด๋าวไม่ใช่รักด้วยความจงใจจริงๆ รักประเดี๋ยวประด๋าวคือรักเพราะมันมีกิเลส มันเป็นของมันก็รู้ แล้วก็ผ่านไปๆ ไม่มีอะไรเป็นข้อบกพร่องเราให้หนักมาก แต่เวลามาภาวนามันทำไม นั่นชิตินี้เวลาเราจะฆ่ามันที่นั่นะ มีแต่อารมณ์ของกิเลส กามกิเลสมันยิบเย็บๆ มันไม่ได้ออกจากร่างกายนะ มันเป็นอยู่ภายใน กวนอยู่ภายในใจ มันก็โมโหละชิตินี้ อ้าว ตั้งแต่ก่อนอยู่ธรรมดาอยู่ที่ไหนๆ กิเลสตัวนี้มันก็มี เห็นอะไรควรรักก็รัก เห็นผู้หญิงผู้ชายอะไรควรรักมันก็รัก แต่ก็รักเพียงผ่านๆ ๆ แต่คราวนี้มันทำไมถึงมายุบยิบๆ ยิบเย็บๆ อยู่ภายในใจตลอดเวลา โดยไม่หาว่าผู้หญิงคนนั้นสวยคนนั้นไม่สวย ไม่ได้หानะ มันหากเป็นอยู่ในจิตของมัน เอ้ ทำไมจึงเป็นอย่างนี้

จึงต้องใช้วิธีหนักเข้าๆ เรียกว่าผ่อนอาหาร อดอาหาร มันเป็นยังงั้นมันถึงเป็นอย่างนี้ พอผ่อนอาหาร อดอาหาร อันนี้จะลดลง สติตั้งได้ ความพากเพียรมีขึ้น เพราะร่างกายไม่มีกำลังมาก มันไม่เสริมราคะให้คิดมาก แล้วมันก็อ่อนลงๆ ที่นี้ก็พิดกัน นั่นละพระที่ท่านอดอาหาร ท่านรู้ของท่านเอง แต่ท่านไม่นำมาพูตเฉยๆ หลวงตานี้ขึ้นสนามขึ้นเวทีผ่าน

มาแล้วจึงมาพูดให้พี่น้องทั้งหลายฟัง ตัวราคะตัณหาตัวรุ่มแรงมาก ตัวที่กดที่ดึงสัตว์โลกลง มันดึงลงอย่างนี้ละ กามกิเลสนี้ดึงลงตลอด

เราจะเห็นได้ชัดผู้สิ้นกามกิเลส เช่น พระอนาคามีพอกิเลสขาดสะบั้น ตัวนี้ขาดสะบั้นลงไปนี้ จิตใจนี้จะไม่ถูกดึงลง มันจะหมุนขึ้นเรื่อย ๆ ดังที่ว่าพระอนาคามีตายแล้วท่านไม่กลับมาเกิดอีก ท่านไปข้างหน้าเรื่อย ข้างหน้าคือลำดับของพระอนาคามีมีอุปนิสัยปัจจัยไม่เหมือนกัน ผู้ที่มีอุปนิสัยปัจจัยอย่างรวดเร็ว พอฝั่งขึ้นอนาคา ไม่ต้องมีคำว่าสถานที่อยู่ที่นั่นที่นี่ คือขึ้นฝั่งถึงอกนิฏฐา จากนั้นพุ่งนิพพานเลย ผู้นี้ผู้ท่านเร็ว ทีนี้ผู้ที่ไม่เร็ว ค่อยไปลำดับลำดับ พอสำเร็จขั้นนี้ สอบได้แล้ว ตัวราคะตัวใหญ่ขาดไปแล้ว แต่ที่มีมีบีบ ๆ แหยบ ๆ อยู่ข้างฝา ข้างผนังอะไรก็แล้วแต่เกาะ มันเข้าไปข้างในไม่ได้ ตัวใหญ่ถูกฆ่าแล้ว ตัวนี้ก็ต้องได้ชัดได้เกลามัน ตัวใหญ่ขาดไปแล้ว ตัวเล็ก ๆ น้อย ๆ ซึ่งเป็นมลทินติดใจอยู่นี้ก็ต้องซักต้องพอก ต้องฝึกต้องซ้อม

นี่ละชั้นอนาคานี้มันขาดไปแล้วส่วนใหญ่ ส่วนย่อย ๆ มันยังมี ต้องขัดต้องเกลาไปเรื่อย ๆ หากว่าตายในเวลานี้ที่ควรจะอยู่ในขั้นแรกก็คือว่า อวิหา ผู้ซึ่งสำเร็จอนาคาที่ยังไม่สมบูรณ์เต็มที่ ตายแล้วจะไปเกิดชั้นอวิหา แล้วเลื่อนขึ้นไปชั้น อตปปา สุทัสสา สุทัสสี ตามขั้นของจิตของธรรมที่จะรอรับกัน ๆ เป็นระยะไป ครั้นเต็มภูมิแล้วอกนิฏฐา แล้วตั้งแต่นี้ขึ้นไปนั้นไม่มีคำว่าลงนะ ตั้งแต่สำเร็จเป็นพระอนาคามีได้ระดับ ถ้าพูดภาษาเราเรียกว่าสอบได้ ๕๐% แล้ว ได้ จากนี้จะไม่ลงนะ ขึ้นเรื่อย ๆ ฝึกซ้อมกันเรื่อยแล้วก็ขึ้นเรื่อย ๆ จิตละเอียดเข้าไปก็อวิหา อตปปา สุทัสสา สุทัสสี อกนิฏฐา แล้วพุ่งใส่นิพพานเลย เห็นชัด ๆ ไม่ต้องไปทูลถามพระพุทธเจ้า

พระพุทธเจ้ามีหรือไม่มี บอกอยู่นี้เห็นชัด ๆ อย่างนี้ นี่ละท่านว่ากามกิเลสนี้รุนแรงมากทีเดียว มันดึงลงตลอดไม่มีดึงขึ้น พออันนี้ขาดลงนี้ คำว่าดึงลงไม่มี มีแต่ดึงขึ้น เป็นลำลึลที่นี้ เหมือนปุยนุ่นหรือสำลี จะค่อยขึ้นเรื่อย ๆ เพราะฉะนั้นท่านจึงไม่กลับมาเกิดอีก พอดับปั๊บก็ไปอวิหา อตปปา สุทัสสา สุทัสสี ขึ้นเรื่อย ๆ พุ่งเลย ไม่กลับมาอีก เพราะไม่มีเครื่องกดถ่วง ไม่มีเครื่องดึงดูตนเอง ให้จำเอาไว้ เรื่องกิเลสตัวนี้สำคัญมาก เราเปิดให้พี่น้องทั้งหลายฟัง สัตว์โลกไปไม่ได้เพราะอันนี้รุนแรงมากที่สุดเลย ชั้นสนามชั้นเวทีจึงได้เห็นมันชัดเจนทีเดียวไม่ใช่ธรรมดา

เวลามันหมดไปมากน้อยมันก็เห็นชัด ๆ หมดโดยสิ้นเชิงมันก็เห็น เข้าใจไหมละ ฟังเอาซิภาคปฏิบัติ หมดโดยสิ้นเชิงก็ยิ่งเหลือแต่ชั้นธเท่า นั้น ความรู้ที่เกี่ยวกับเรื่องกิเลส มีกามกิเลส เป็นต้น ที่จะซึมซาบเข้าถึงใจไม่มีเลย ขาดสะบั้นเป็นวรรคเป็นตอน หากจะ

แย็บๆ เอา เราจะพูดให้เปิดเผย ทีนี้เรื่องราคะประจำจิตนะ ที่จะพาให้เกิดให้ตายให้เป็นกิเลสโดยแท้นั้น ได้ขาดสะบั้นลงไปแล้วจากจิต ท่านว่าสำเร็จพระอนาคา จนกระทั่งถึงพระอรหันต์ หมัดโดยสิ้นเชิง ราคะที่เข้าแทรกในจิต แต่ที่มันแทรกอยู่ในธาตุในชั้นธรรมันยังมี นั่นเอามันชัดๆ อย่างนั้นซี

มีก็เหมือนกับเรากินข้าวกินน้ำ พระอรหันต์กินข้าวกินน้ำเหมือนเรา เรากินข้าวกินน้ำเหมือนพระอรหันต์ แต่ท่านไม่มีความดึงดูดยินดีชิมซาบเข้าไปถึงใจเหมือนปุถุชนกินเข้าไปใจใหม่ ปุถุชนกิน ฟาดทิ้งเหล่า สะแตกทั้งยา แล้วยาเสพยึดติดเข้าไป ยิ่งกล่อมกันไปเลย นี่มันกล่อมเข้าไปใจใหม่ นี่กิเลสตัวมันแทรกเข้าไปในจิต พอมันออกมาแล้วก็กินเท่าที่จำเป็น นี่เราแยกให้ฟังชัดเจนนะ ว่าราคะมีหรือไม่มี เอามันขนาดนั้น มันเห็นชัดๆ อย่างนั้นจะว่าไฉน สำหรับราคะที่จะพาให้เกิดให้ตายหมดโดยสิ้นเชิงตั้งแต่ขณะมันขาดไป แต่เราจะปฏิเสธว่ามันไม่มีไม่ได้ ก็มันมีอยู่ประจำชั้นธรรมันนั่นเอง จะให้กำเริบเลิบบานกว่านั้นไม่มี มีประจำชั้นธรรมัน เข้าใจหรือเปล่า ให้มันเห็นอย่างนั้นซิผู้ปฏิบัติ ไม่ต้องทูลถามพระพุทธเจ้า นี้พูดอย่างชัดๆ เลย

อะไรประจำชั้นธรรมัน อะไรประจำจิต ประจำจิตเป็นกิเลสโดยแท้ ประจำชั้นธรรมันก็เป็นอาการของชั้นธรรมัน มันติดแน่นกันอยู่มันยังไม่ตาย เข้าใจใหม่ คือชั้นธรรมันยังไม่ตายอันนี้ก็ติดกันไป แต่ไม่กำเริบเลิบบาน จะทำให้เป็นยังงัยอีกไม่เป็น เข้าใจหรือเปล่า คำนี้เราไม่เคยพูดสักที วันนี้พูดให้ท่านทั้งหลายฟังเสียให้ชัดเจน ทีแรกจะงง ครั้นต่อไปมันก็รู้อเองเรื่องเหล่านี้ บางทีมันมีแย็บๆ แย็บๆ ทำไมเป็นอย่างนี้วะ เอาทดลองเป็นไร มันก็รู้อของมันเอง อ้ออย่างนี้เอง นั่น เข้าใจ

นี่ละจิตฝึกได้อย่างนี้เอง ฝึกได้ๆ มันมีดมัวขนาดไหนก็ตามไม่พ้นจากการฝึกการทรมานของเรา การฝึกทรมานทุกซ์ขนาดไหน ก็ทุกซ์เพื่อความสุข เพื่อความหลุดพ้นจากทุกซ์ ไม่ได้เหมือนเราทุกซ์ด้วยกระเสือกกระสนไปตามกิเลส นั่นทุกซ์เพื่อมหันตทุกซ์ ให้จำเอาไว้นะ เอาแค่นี้ก่อนวันนี้ละ

(ลูกศิษย์) วันนี้มีปัญหาอินเตอร์เน็ตครับ

หลวงตา ปัญหามายังงัยอีก เอ้าฟัง ๆ ๆ

(ลูกศิษย์) เขาถามมาจากประเทศ อิสราเอล เป็นเรื่องที่คุณแม่เขาภาวนา ลูกถามมาแทน คุณแม่ฝากถามมาว่า เวลาท่านนั่งสมาธิ จะเกิดขณลุกชู้บ้อยมาก เป็นสภาวะใดครับ และท่านยังบอกอีกว่า ท่านน่าจะทำได้ดีกว่านี้ แต่ท่านก็ไม่ทราบว่าจะทำอย่างไร คุณแม่ท่านเคยปฏิบัติมานานหลายปีแล้ว

หลวงตา ให้เอาอันนี้นะ เอาจุดนี้เสียก่อน ชนลุกชู้คือความปีติยินดีจากการภาวนา ให้จับจุดคือการภาวนานั้นอย่าปล่อยวาง เข้าใจไหม มันจะลุกขนาดไหนให้มันลุก

(ลูกศิษย์) ท่านเคยปฏิบัติมานานหลายปีแล้ว ท่านเคยเล่าว่า ท่านปฏิบัติจนตัวลอยได้ ท่านบอกว่าลอยจริง ๆ ตอนแรกผมคิดว่าเป็นแค่นิมิต ท่านบอกว่าลอยขึ้นประมาณหนึ่งศอก จนท่านตกลงมาในสภาพขาขวายังคูกเข่าอยู่เลย เกิดขึ้นเมื่อเกือบยี่สิบปีแล้ว และท่านก็ไม่เคยทำได้อีกเลย ท่านไม่ทราบเรื่องการปฏิบัติมากนัก ได้แต่นั่งภาวนาพุทโธกับสวดมนต์อย่างเดียว โดยท่านไม่มีความรู้มากนักในเรื่องการปฏิบัติ ขอรบกวนขอคำแนะนำจากหลวงตาด้วยครับ

หลวงตา ให้ภาวนาพุทโธให้ติดกว่านั้นนะ การตัวลอยเป็นเรื่องความปีติ ปีติมีหลายประเภท แบบตัวลอยก็มี อันนี้มันก็มีอยู่แล้ว เป็นกึ่งก้านของการภาวนาของเรา เราอย่าปล่อยหลัก อันนี้เป็นอาการ มันมีเกิดได้ระงับไปได้หายไปได้อันนี้ ส่วนจิตที่ได้รับการอบรมด้วยดีนั้น ความสงบร่มเย็นจะไม่หาย จะหนาแน่นขึ้นภายในใจ สิ่งเหล่านี้เป็นอาการภายนอก เข้าใจหรือ ไม่ให้เป็นอารมณ์กับมันนัก มันเป็นอะไรก็ช่างมัน แต่อย่าลืมพุทโธภายในใจ ถือหลักพุทโธไว้ให้ดี เข้าใจไหม เข้าใจหรือยัง

(ลูกศิษย์) ถ้าเขาลอยอีกทำไงครับ ถ้าเขาพุทโธ ๆ แล้วตัวลอยอีกให้ทำยังไงหรือเปล่า

หลวงตา มันจะขึ้นฟากจรวดให้มันไป หลวงตาบ้วจะจับหางดึงลงมา เข้าใจไหม ปล่อยให้มันไปเถอะ หลวงตาบ้ว จะจับหางมันดึงลงมา ก็ลูกศิษย์หลวงตาบ้วมันเก่งกว่าครูไปไหนวะ เข้าใจหรือ

(ลูกศิษย์) คนที่สองครับ ลูกรู้สึกเป็นอาการจิตว่างสงบ เมื่อมีเรื่องราวยุ่งเหยิง เรื่องราวเข้ามาก่อวน แม้จะเป็นเรื่องน่ายินดีอะไรก็ตามคะ จิตมันดูนิ่งสงบของมัน เพราะลูกบังคับไม่ให้ไหลสติดกับคำบริกรรม ตามที่หลวงตาสอน มันเหมือนเป็นธรรมชาติท่านเดือนนะคะ เผลอแว็บหนึ่งเมื่อไร เหมือนธรรมชาติท่านมาติดเอาสติกับคำบริกรรมกลับคืนมา พอเวลาเรื่องราวอะไรเข้ามาสัมผัสใจ ก็กลายเป็นเรื่องน่ารำคาญ แต่ไม่ใช่เป็นอาการรำคาญ หงุดหงิดแบบกิเลสที่เราโกรธคนอื่นนะคะ มันรำคาญจะปิดเครื่องก่อวนจิตออกคะ ที่นี้ลูกก็กำลังเริ่มเข้าปัญญา พิจารณาไปที่ละขั้น เพราะลูกแน่ใจว่าเป็นอำนาจของการรักษาสติกับคำบริกรรม พยายามสุดฤทธิ์ที่จะไม่ให้ไหล จิตก็เลยสงบนิ่งเย็นขึ้นมาเป็นลำดับ แต่ลูกก็กลัว หากเผลอสติเข้ามันจะดึงกลับลำบาก แต่จะพยายามเต็มที่คะ

หลวงตา ฟัง ๆ กลัวจะเปลอสติเข้า มันจะดึงกลับลำบากหรือ ถ้ากลัวก็อย่าเปลอสติ
 ชิ เข้าใจไหม ก็ไม่ยากให้เปลออยู่แล้ว ยิ่งกลัวจะเปลอสติ ก็อย่าเปลอชิ สติเป็นฐานสำคัญ
 มากก็บอกแล้วนี่นะ ขอให้สติเป็นพื้นฐานดีเถอะ จะขึ้นจากนี้ทั้งนั้น ธรรมทั้งหลายจะเป็น
 เพราะสติวางพื้นฐานไว้ดี ถ้าสติขาดเห็บ ความเพียรขาดไปด้วย สติเป็นพื้นฐานสำคัญมาก
 นักภavanaต้องอย่าลืม แม้แต่เหตุการณ์ใดเกิดขึ้น ถ้ามีสติแล้วยับยั้งตัวได้นะ อย่างหยาบ ๆ
 ก็ยังได้ ยิ่งละเอียดสติยิ่งละเอียดตามกัน

(ลูกศิษย์) หากเปลอสติเข้ามันจะดึงกลับลำบาก แต่จะพยายามเต็มที่ค่ะ ชั้นนี้ลูก
 ต้องทำประการใด ขอเมตตาจากหลวงตาเจ้าค่ะ เขาบอกกลัวมันจะเปลอแล้วดึงกลับลำบาก
 หลวงตา ก็บอกว่าอย่าเปลอด้วยการตั้งสติให้ดี เข้าใจไหม นี่แหละกันเปลอ มันจะ
 เปลอ เราระวังของเราไว้มันก็ไม่เปลอ แต่เวลาเราไม่กลัวมันแหละมันเปลอเข้าใจไหม
 (หัวเราะ) เวลาเรากลัวอยู่มันไม่เปลอแหละ มันเอาตอนที่เราไม่กลัว พอไม่กลัวก็คือลืมตัว
 แล้วใช้ไหม เปลอแล้วนั้น

(ลูกศิษย์) ถ้าเปลอจะดึงกลับลำบาก ได้พยายามเต็มที่
 หลวงตา อย่าไปหาตั้ง ให้ตั้งจุดกับพุทโธ แล้วสติจะมาทันที อยู่กับคำบริกรรมนั้น
 ถึงมันจะแยบไปไหนมันจะมาทันที เข้าใจหรือ

(ลูกศิษย์) คนนี้ชื่อเขาคีร์บ ชื่อเขาลงตอนท้ายครับ เขาบอก เด็กเชื่อฟังหลวงตา
 หลวงตา หลวงตาก็บอกว่า เด็กอย่าดี้อ ให้วางใจเข้าใจไหม มันก็รับกันละซี
 หมดแล้วหรือ หมดแล้วก็หมดเท่านั้น

(ลูกศิษย์) วันนี้ขอบูชาธรรมหลวงตาด้วยค่ะ
 หลวงตา กลัวเปลอไหมละ คือมันเลยจนด้านมันเลยไม่กลัวเปลอ(หัวเราะ) มัน
 เปลอได้วันยังคำมันเลยไม่กลัวเปลอ อย่างนี้แหละ ถ้าถามมา ถามธรรมะชั้นไหนมันจะออก
 รับกันทันที พุดจริง ๆ มันเต็มอยู่ในนี้แล้ววางใจเลย เราพูดอย่างนี้ว่าเราพูดเล่นหรือ
 ธรรมะพระพุทเจ้าเลิศเลอขนาดไหน ให้ปฏิบัติให้รู้ นะ วางใจ พระพุทเจ้าประทับอยู่
 ข้างหน้า สารูวางใจเลย ไม่ทูลถามมันนะ ฟังซิ สนฺทิฏฐิโก ประกาศปางไว้แล้วในธรรมอัน
 เต็ดขาดทุกชั้นของธรรม ด้วย สนฺทิฏฐิโก จะรู้เองเห็นเอง ไม่จำเป็นต้องทูลถาม
 พระพุทเจ้า ถ้ายังทูลถามพระพุทเจ้าอยู่ คำว่า สนฺทิฏฐิโก ที่พระองค์ประกาศมาแล้วก็
 หมดความหมาย ไม่มีคำ อันนี้พอรู้ก็ อ้อ ทันทิเลย ๆ คือ สนฺทิฏฐิโก ประกาศขึ้น ตัวเองก็
 อ้อทันทีเลย แล้วอะไรอีกล่ะ

(ลูกศิษย์) ถ้าเราภาวนาไปเรื่อย ๆ ไซ้ไหมคะ เรานั่งนาน ๆ ปวด ถ้าปวดเราก็อปลอยให้มันปวดหรือคะ หรือว่าอยู่กับพุทโธ

หลวงตา อันนี้มันรู้เอง ไม่มีใครกลัวตายยิ่งกว่ามนุษย์ เพราะเวลามันเจ็บมาก ๆ โอ้ยไม่ไหว ล้มตมแล้ว เข้าใจไหม

(ลูกศิษย์) แล้วเราจะทำอย่างไร เราปล่อยให้มันปวดหรือ

หลวงตา โอ อันนี้มันเป็นขั้น ๆ นะ เวลาเราทนได้ก็ทนไปเสียก่อน เราทนไม่ได้จะนอนก็นอนเสีย ก็เบาเอง นี่แบบหนึ่ง ถ้าแบบที่หลวงตาขึ้นเวทิตั้งพูดแล้วนั้นเห็นไหมละ นั้นแบบหนึ่งต่างหาก แบบธรรมดานี้หลวงตาเคยใช้แล้ว แบบหมูขึ้นเขียงนี้ เวลามันเหนื่อยมาก ๆ ก็ล้มนอนลงเสีย เอาละพอ อันนี้บทเวลาขึ้นเวทิจริง ๆ เอาะวันนี้ นั้นเห็นไหม วันนี้จะนั่งตลอดรุ่ง อะไรก็ไม่มาทำลายได้เลย เท่านั้นเอง ก็เคยพูดแล้วว่า มีข้อยกเว้นข้อเดียว เวลานั้นเราอยู่กับครูบาอาจารย์กับพระกับเณรไซ้ไหมละ เราต้องมีข้อยกเว้นเอาไว้ มันจะไปจนตรอกเวลาจำเป็นขึ้นมา เว้นแต่ครูบาอาจารย์หรือพระเณรในวัดนี้เกิดอุบัติเหตุฉุกเฉินในวัดเท่านั้น เราจะลุกออกไปช่วย เข้าใจไหม นอกนั้นหมดเลยไม่ให้มีเหลือ

สำหรับเราเองไม่ให้มีเลย เอ้า ปวดหนักออกเลย ปวดเบาออกเลย ตั้งแต่มันเป็นเด็กมันขี่ใส่ตักแม่มาพอแล้ว เห็นไหมละมันใส่เจ้าของ อันนี้มันจะขี่ใส่ผ้าเจ้าของ พอออกจากที่แล้วมันเอาไปชักไปล้างไม่ได้ เอาไปฆ่าทิ้งเสียมันหนักศาสนา นี่เห็นไหม นี่หมายความว่าหมัดเด็ดเจ้าของ หยาบไหมอย่างนี้ ไม่หยาบเข้าใจไหม คือเราจะมัดเจ้าของให้เข้าสู่จุดธรรมเข้าใจไหม ตั้งแต่ธรรมพื้น ๆ ฟาดถึงธรรมอันเลิศ ที่นี้มันก็ได้เช่นนั้นจริง ๆ เวลามันเต็มที่แล้ว โอ้ย มันเป็นเหมือนกับว่า คือความทุกข์นี่นะ มันเหมือนกับเปลวไฟรอบตัวของเรา จนมองหาตัวไม่เห็น ไฟมันเผาเรา ที่เรานั่งเหมือนหัวตอ ความทุกข์นี่เหมือนไฟรอบตัวเรา เอ้า ตายก็ตายไปว่าจ้เลย เรื่องที่จะให้ลุกจากที่ไม่มีทาง เอ้า อะไรจะตายก่อนตายหลังจะเผาทั้งเป็นให้เห็น โน่นนะ ชัดกันเลย

ที่นี้ก็แยกเวทนา อะไรเป็นทุกข์ ๆ เวลามันทุกข์มากเท่าไรนี้จะอยู่เฉย ๆ ไม่ได้นะสติปัญญาน้อยอยู่ไม่ได้ มันทุกข์มากก็ไล่เข้าไปถามเข้าไป มันจะบอกอันใดอันหนึ่งละเด่นกว่าเพื่อน เช่นหนังหรือเป็นทุกข์ หรือกระดูกเป็นทุกข์ หรือเอ็นเป็นทุกข์ ถ้าว่าหนังเป็นทุกข์ เวลาคนตายแล้วหนังยังมีอยู่เอาไฟเผา เขาว่าไง เขาไม่มีอะไรเลย ว่าเอ็นเป็นทุกข์ เผาไฟเอ็นไหม้จนเป็นถ้ำเป็นถ่าน เขาไม่เห็นว่าเขาเป็นทุกข์ กระดูกหรือเป็นทุกข์ ถ้าเผาไฟแล้วเขาไม่ได้เป็นทุกข์ เตี้ยวันนี้เป็นทุกข์อยู่กับผู้ใด ถ้าว่าหนังเนื้อเอ็นกระดูกเป็นทุกข์ คนตาย

แล้วมีหนังมีเนื้อสมบูรณ์เอาไปเผาไฟ เขาไม่เห็นว่าเป็นอะไร เดี๋ยวนี้เป็นอยู่กับอะไร ใครเป็นผู้ไปว่าเขาเป็นทุกข์ แยกนั้นแยกนี้ ทุกข์มากเท่าไรยิ่งหมุนตัว ๆ สติปัญญามันก็วิ่งตามกัน สักเดี๋ยวก็ทันกัน พอทันกัน แก้กขาดสะบั้นไปเลย ผีลงปิ้งเลย นั่นเห็นไหม

ไฟที่มันกำลังไหม้เรา ทุกขเวทนาเหมือนกับมองไม่เห็นตัวเอง มีแต่เปลวไฟทั้งหมด นั่นดับพรึบลงพร้อมกัน จิตสว่างจ้าเลย ร่างกายหมดไป นั่นเห็นไหมล่ะ ที่ว่าไฟไหม้อยู่ นั่นอำนาจของสติปัญญา เวลาเข้าถึงฐานแล้วมันดับได้หมดในปัจจุบันนะ ดับหมดเลย มีแต่ความสว่างจ้าขึ้น อัจฉริยะ โอโห ขึ้น แน่วเลยที่นี้ พอเข้าถึงที่แล้วจะกระดิกพลิกแพลงไม่ได้ นะ เพราะฉะนั้นเวลาเราจะพูด จะพูดได้แต่เพียงว่า สักแต่ว่าปรากฏ แต่ว่าสักแต่ว่าไม่ใช่ เป็นของไม่มีราคานะ คือมันเลยไปทุกสิ่งทุกอย่าง สักแต่ว่าปรากฏ ถ้าว่าอย่างนั้นอย่างนี้ แล้วจะเป็นสองชั้นมา จะไม่เด่นเหมือนอย่างนั้น เข้าใจไหม สักแต่ว่าปรากฏ คือปรากฏ ความอัจฉริยะอย่างนั้นเองเข้าใจไหม เท่านั้น พอเคลื่อนออกมานั้นมันก็มีสองมีสาม เอ้า ทุกข์ก็เกิดขึ้นอีก พัดกันอีก

ที่นี้พัดนี้เราจะไปเอาแบบเก่าของเรามาใช้ เอนั้นมาเทียบอันนี้มาเคียง เรารู้อย่างนี้ ๆ เมื่อวานหรือวันไหนก็ตามนะ อย่างนี้ไม่ได้นะ เราต้องเอาปัจจุบันอีก ถ้ามันปัจจุบันเลย ขึ้นในปัจจุบันเป็นสด ๆ ร้อน ๆ แก้กันอีก ถ้าเราเอาอดีตที่เรารู้แล้วมาแก้ ไม่เป็นท่า เป็นปริยัติไปแล้ว เข้าใจหรือ นี่เราเคยมาแล้ว ถ้าถึงขั้นนี้มันก็เป็นอีกชั้นหนึ่ง ชั้นหมูชั้นเขียง มันก็ชั้นหนึ่ง เข้าใจไหม ชั้นนี้ไม่มีคำว่าชั้นเขียง ตายไปด้วยกันเลย สมมุติว่ามันล้มลงนี้ลูก ชั้นทันทีเลย เมื่อสติมีอยู่จะไม่ยอมนั่ง สัจจะความจริงนี้เหนือทุกอย่างแล้ว สัจจะคือธรรม เป็นของจริงเหนือทุกอย่างแล้ว ไม่ยอมที่จะล้มนอนไปเลย ถ้าสมมุติว่ามันเผลอไปมันลุ่มมันไม่ได้ ล้มลง พอรู้สึกตัวจะลุกขึ้นนั่งทันทีเลย นี่เรียกว่าถึงขั้นเด็ด มันหลายชั้นเข้าใจไหมล่ะ

มันเป็นชั้น ๆ ถึงขั้นมันจะเอาจริง ๆ แล้วมันเป็นอย่างนั้นแหละ ก็คนที่เคยเชื่อ ๆ ซ่า ๆ หมูชั้นเขียงโดดขึ้นโดดลงนั่นแหละ เวลามันเอาจริง ๆ แล้วมันไม่ยอมชั้นเขียง ฟาดเอาเขียงชั้นหมูไปเลย (หัวเราะ) เข้าใจไหม แต่ก่อนนี้มีแต่หมูชั้นเขียง ต่อไปมันฟาดจะเอาเขียงชั้นหมูทับหัวหมูไปเลย เข้าใจไหมเวลามันเด็ด นั่น มันเป็นชั้น ๆ นะ อย่างนี้แหละถ้ามีผู้ถาม มันหากมี นี่เป็นคติได้ไหมที่สอนอย่างนี้ ถอดออกมาจากนี้ทั้งนั้นยังบอกแล้ว ความรู้ที่มันครอบไปหมดก็ยังพูดแล้ว จะให้ว่าไง เวลานี้จะเทศน์ยังไงจะพูดยังไงคนอย่างนี้ไม่มี เราพูดจริง ๆ นะ มันออกมาแ่งไหนจะรับกันทันที ๆ นี้แหละ ถึงว่าธรรมพระพุทธเจ้า เลิศขนาดไหน มันมีอยู่ในหัวใจของสัตว์โลก ทำไมจึงให้กิเลสเข้ามามัดจนไม่มองเห็นเนื้อเห็นตัวเลย มันโง่เกินไปนะมนุษย์เรานี้ เอาธรรมะพระพุทธเจ้าไปเปิดบ้างซิ

พระพุทธเจ้าพระสาวกท่านเปิดมาเท่าไร พันถึงนิพพานมาเท่าไรแล้ว เรานอนจมมาอยู่ใน
วิภวสังสารนี้มีมากขนาดไหน ก็กัปก็กัลป์มาแล้วไม่อิ่มพอบ้างหรือ ถ้ามัวตัวเองบ้างซี
พิจารณาซิ เอาละ มีอะไรอีกล่ะ เอาละพอวันนี้

เวลานี้กำลังรวบรวมทองคำ เงินสตอะไรจะหมุนเข้าซื้อทองคำ เข้าใจไหม กองไหน
ๆ มาเราจะคัดเข้าซื้อทองคำๆ เป็นอันดับหนึ่ง เวลานี้กำลังหมุนใส่ทองคำเป็นอันดับหนึ่ง
เงินสดได้มากได้น้อยหมุนเข้า ๆ หาทองคำณะเดี๋ยวนี้ จะไม่ออก ออกก็ออกไปอย่างนั้น
แหละ มันเคยออกแล้ว อันไหนที่เคยช่วยเขาแล้วก็ถึงวาระที่เขาจะมาจ่ายงวดก็ต้องให้เขาใช้
ใหม่ ไม่ใช่ไม่ให้ซะ งวดที่เขาจะมารับนั้นให้ แต่ที่เราจะเพิ่มไม่เพิ่มเป็นเรื่องของเราอีก เรา
ตัดไว้ ๆ

นี่แหละช่วยพี่น้องทั้งหลายช่วยถึงขนาดนี้ ให้เห็นใจนะ ทุกอย่างสละไว้หมดเพื่อ
ชาติไทยของเรา คราวนี้เราเต็มทีของเรา เรียกว่าคราวตัวเองเอาตัวเองก็บอกว่าตายเลย
เข้าใจไหม ไม่มีสองละ เราเอาเราเองนี่ตายเลย คิดดูว่าทุกขเวทนาโหมขึ้นจนจะมองไม่เห็น
ตัวโน่น เท่ากับไฟ มันยังฟาดดับลงไปได้ทั้งไฟทั้งพื้นหายไปด้วยกันเลย อย่างนั้นมันก็เห็น
ได้ นี่แหละธรรมะอัศจรรย์อยู่ในใจนะ ไม่อยู่ที่ไหนนะ ความเลวร้ายก็อยู่ที่ใจ ของอัศจรรย์
ก็อยู่ที่ใจ พี่ขึ้นมาใช้ก็ใช้เพื่อตัวเรา มันทุกข์ขนาดไหนทุกข์เพื่อเรา ได้หลุดพ้นจากทุกข์อัน
นี้ไปได้ ก็จะเป็นอะไรไปวางนั้นนะ เอาละที่นี้

ชมถ่ายทอดสดพระธรรมเทศนาของหลวงตาทุกวัน ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th